

KUSTBON

== Veckotidning för svenskarna i Estland. ==

Tredje årg. N_o 20.	Prenumerationspris.	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar. Ansvarig redaktör: N. Blees. Redaktionens adress: Riddargatan 3, Reval	Annonspris. 50 penni pr mm. I Sverige: 10 öre pr. mm. I Finland: 20 penni pr mm. För annons, som införes 10 eller flera ggr, räknas 20% rabatt.	9 juni 1920.
	1 månad Mk. 1:50 helt år " 18:— I Sverige: 1 månad Kr. 0:50 helt år " 6:— I Finland: 1 månad Fmk. 1:— helt år " 12:—			

Den svenska skolan och den svenska verksamheten i Reval under de sista åren.

Sedan 1917 ha svenskarna i Reval haft egen svensk folkskola. Under det gångna läsåret har skolan besökts av 24 egentliga och en hel del eftermiddagsbarn. Skolan har varit fördelad i tre klasser, och lärarkrafterna ha under detta läsår utgjorts av pastor Nils Linderstam och fröken Ester Nyman samt en extra timmlärlarinna fröken Edith Westersten. Nästa läsår öppnas en fjärde klass.

Då det är fråga om den svenska skolan i Reval bör fröken Ester Nymans namn omnämnas. Det är hon, som varit med i arbetet från skolans första början och under de första åren ensam lett hela undervisningen. Det är hon, som samlat de svenska barnen. Och hon har verkligen förstått att vinna så väl föräldrarnas som barnens förtroende och kärlek. Fröken Nyman har med ett ord varit barnens avhållna lärarinna, som alla föräldrar med tacksamhet ihågkomma. Detta måste alla erkänna, då hon nu står i begrepp att lämna oss och vända tillbaka till Finland.

Men icke blott skolan har i fröken Nyman haft en verksam anda. Hennes verksamhet har sträckt sig mycket längre. Hon har med energi och kärlek arbetat för att förena revalssvenska ungdom och har härutinnan lyckats alldeles utmärkt. Hennes glada och hurtiga sätt, hennes opartiskhet och människovänlighet ha gjort henne älskad och aktad av alla, med vilka hon kommit i beröring. Ungdomen ser i henne en ledarinna för alla tillställningar. De unga skulle icke kunna tänka sig en fest eller utflykt utan Ester. Och så är hon och räcker hon också över allt, det må vara fester, teaftnar, utflykter eller syföreningsmöten, för att nu icke tala om det svenska lärobiblioteket, som hon ordnar och sköter.

Det är därför med vemod vi erfara, att hon nu ämnar lämna oss. Fröken Nyman har i Reval förvärvat sig en vidsträckt vänskrets, som sätter stort värde på henne och utan henne förutser isolering i de ungas led. Det bleve en stor förlust för revalssvenskarna, om fröken Nyman, som redan gjort sig förtrogen med våra förhållanden, nu skulle lämna oss. Vi hoppas därför att

Ester noga betänker sig, innan hon beslutar sig för att för alltid lämna ett arbetsfält, som hon själv lärt älska och där hon så gärna behöves. Hela svenska Reval skulle så innerligt gärna se att lärarinnan stannade.

ETT NYTT ESTNISKT FÖRSÄKRINGS-AKTIEBOLAG.

I dessa dagar har det första inhemska försäkrings-aktiebolaget öppnat sitt kontor i Reval, Långgatan 28, lok. 5 i Immobilbankens hus. Namnet på det nya försäkringsföretaget är "Eesti Lloid" och det fullt inbetalta aktiekapitalet utgör två miljoner estniska mark.

Som präses i förvaltningen fungerar herr Konstantin Päts och av andra förvaltningsmedlemmar kunna vi nämna herrarna August Peet och Gustav Westel. Till verkställande direktör har det lyckats bolaget att förvärva herr Leo Rasmussen, som i mer än 22 år arbetat i försäkringsbranschen, därav 10 år i Danmark och 12 år i Finland, varigenom bolaget kan garantera en absolut teknisk behandling av alla försäkringsfrågor. "Eesti Lloid" tecknar tills vidare alla slags försäkringar i brand-, sjö- och lanttransport-branscherna och så snart de förberedande arbetena äro slutförda skall även livförsäkringsbranschen upptagas.

Då det från nationalekonomisk ståndpunkt sett är av stor betydelse att så stor del av försäkringspremien som möjligt stannar inom eget land, hälsa vi det nya bolaget välkommet och kunna vi på det bästa rekommendera publiken att teckna sina försäkringar i detsamma.

Vi tillåta oss i övrigt att hänvisa till omstående annons.

TVÄNNE STJÄRNOR.

Jag minnes tvänne stjärnor,
jag minns dem som i går.
Jag minnes hur de lyste
uti min ungdomsvår.

De lyste uppå vägen,
som mörk och dyster var;
de lyste ständigt för mig
med glans så underbar.

Och hände uti världen,
jag ensam kände mig,

så kommo dessa stjärnor
och lyste upp min stig.

Och dessa tvänne stjärnor
min moders ögon var,
som strålade emot mig
med blick så ren och klar.

Men dessa stjärnor slocknat,
som lyste så för mig.
Nu får jag ensam vandra
på mörk och öde stig.

Erik P—n.

En profetia.

I Missionsvännen lästes för något år sedan följande:

"Europa skall en gång då påvestolen står tom, hemsökas av en fruktansvärd tuktan. Sju riken skola resa sig mot en fågel med ett och en fågel med två huvuden. Fåglarna skola med sina vingar skydda sin rätt och försvara sig med sina klor. En förste från mitten, som bestiger sin häst från orätta sidan, omringes av en mur av fiender. Det skall bliva en hård kamp från öster och väster och många människor omkomma. Vagnar skola susa fram utan hästar, eldsdrakar skola flyga genom luften, spy eld och svavel och förstöra städer och byar. Maktlösa skola människorna åse allt detta. Folket skall höra Guds varning och Gud skall vända sitt ansikte ifrån dem. Tre år och fem månader kommer striden att räcka. Hungersnöd, sjukdomar och pest skola skörda många människor. Den tid kommer att man varken kan köpa eller sälja. Brödet skall uppskrivas och utdelas. Husen skola färgas röda av blod. Människorna skola leva på havets botten och lura på sitt rov. Sjustjärnans folk skall ingripa i striden och falla det skäggiga folket i ryggen och vända sig från mitten. Hela nedre Rehn skall darra, men icke duka under utan bestå till tidens ända. Kriget skall börja när de fulla axen böja sig, och skall nå sin höjdpunkt, då körsbärsträden blomma för tredje gången. Freden slutes vid jultiden.

Detta pergament har påträffats i en bibel vid rivandet av en mur i den Heliga Andas kloster i Wismar i Mecklenburg. Inskriften är skriven år 1701 av en munk. Pergamentet förvaras under glas och ram i rådhuset i Wismar."

Svenska Estland.

Ragöarna.

Efter många ofredsår firades pingsten i år åter på sätt, som påminner om helgdags firande under den gamla goda tiden.

Väderleken var gynnande och ungdomarna, som de sista åren varit bundna vid krigstjänsten, voro nästan alla åter hemma. Det saknades ju en och annan lyxartikel i matväg, men som det dock ej var brist på det aldrig nödvändigaste, spelade det ej någon nämnvärd roll.

Den glada stämningen ökades även mycket genom en glad samling Revalssvenska ungdomar, vilka annan- och tredjedag pingst gästade våra öar och överraskade vår rörliga ungdom, som alltid älskat nöjen, med ett väl lyckat skådespel och några vackra folklekar. På festplatsen sågs hela befolkningen nästan mangrant samlad. Även gubbar togo med liv och lust del i lekarna. Efter skådespelet fortgingo sång och sånglekar ända sent in på natten. Många av ungdomarna voro iförda nationaldräkter.

Herr Lord och fru Britzke hälsade med varma ord Rågösvenskarna från svenskarna i Sverige och Reval. Dessa hälsningar mottogs med jubel och besvarades å folkets vägnar av folkskolläraren å platsen. Under festen ropades ett flerfaldigt hurra för svenskheten.

De glada pingstgästerna hunno knapt avresa innan vi åter fingo en kärkommen gäst, rektor Einar Spjut från Finland, vilken efter att hava besökt Ormsö, Nuckö och

Odinsholm rest hit ut för att hälsa på Rågöborna, han höll ett mycket intressant föredrag om svenskarna i utlandet och visade, huru som den svenska stammen finns utspridd över hela världen.

Stora Rågö.

Om utfärden dit.

Till den redan i förra numret omtalade lilla föreställningen på andra pingstdagen hade infunnit sig bland andra några invånare från Stora Rågö och dessa inbjödo oss på ett besök följande dag. Naturligtvis ville vi se Stora Rågö också och under skämt och glam seglade vi dagen därpå över och mottogos på det hjärtligaste av invånarne, som samlat sig i stora skaror för att göra bekantskap med de glada svenskarna från Reval. Och liv och lust blev det därute hos det trevliga värdfolket Grönlund, sällsynt gästvänliga människor, som vi sent skola glömma, och snabbt gick tiden, alltför snabbt i det härliga solskenet och den vackra omgivningen. — Glada och nöjda bröto vi dock omsider upp följda till stranden av en stor skara vänner, som vi förvärvat och vi skildes med hoppet om ett snart återseende. — Ett hjärtinnerligt tack till alla vänner därute för den stora vänligheten, som bevisats oss!

En av deltagarna.

Från Nuckö.

Basaren (försäljningen) till förmån för Sv. Odlingens Vänner, som försiggick på

Nuckö å foreningens egendom Ranna den 25 maj, inbragte den jämförelsevis betydliga summan av 4142 mark 55 penni, en vacker ökning till vår byggnadsfond.

Som bekant, så skola åtskilliga remonteringar företagas å egendomens byggnader, ifall där någon skall komma att bo och om handelsbod där skulle inrättas såsom det ju är meningen. Här på Nuckö väntar man med otålighet på att företaget skall förverkligas och man tycks ej göra sig några föreställningar, vilka bestyr och svårigheter det har med sig och vilken tid det tar, innan det kommer i gång. Allt ligger ju ännu i sin linda, men finge vi stadgarna registrerade, så kunde man börja på med att samla aktieägare, höra om efter dugliga ledare o. s. v. —

Må våra medlemmar bara giva sig till tåls och låta saken så småningom utveckla sig och icke gå till väga som små barn som plantera en böna och på samma dag redan gräva upp och se efter, om den redan icke skulle ha grott och börja komma upp.

Nej, tålmod, tålmod!

Joh. N—nn.

Redaktionens anmärkning. Som vi redan meddelat i förra numret ha stadgarna numera registrerats. Början har även gjorts med verkets igångsättande.

Rickholtz.

Andra pingstdagen avhölls ett möte i Roslep kapel. Mötet, som var talrikt besökt av kommunens folk samt även av utom-

Fosterlandet, fädernas arv.

Av A—i—e.

(Ur "Hemtrevnad" 1918.)

Forts. fr. nr 19.

Så kunde vi fortsätta i det oändliga, när vi för oss vilja klargöra, vad som är innebörden av detta enda ord: fosterlandet, fädernas arv. Men det sagda må vara nog. Låt oss nu till sist kasta en blick på landet självt. Är det värt att älskas, där det ligger inför oss i högsommarfägring med blomstrand äng, med grönskande hagar och blånande sjö? Är det värt att älska, när hösten kläder lunderna i skiftande, guldglänsande skrud, när luften är genomskinligt klar som glas, och åkrarna giva lantmannen lön för hans möda i dignande korn? Är det värt att älska, när träden stå i rimfrostskrud likt de finaste spetsverk, när snön ligger gnistrande vit, när norrskenet sprakar, och stjärnorna tindra ned från himlens höga, mörkblåa valv? Eller när våren sjungande drar fram genom bygderna och väcker liv i skogar och snår, på berg och i dal? Landet med milsvida skogar, med böljande slätter, med brusande älvar och blåa sjöar, med mäktiga, malmrika berg och djupa, hemlighetsfulla dalar. Ditt och mitt land, om vi också aldrig ägt eller komma att äga en tumsbredd jord av detsamma. Ditt och mitt land, bevarat åt oss genom tiderna såsom fädernas arv, mäktigt, lyckligt och fritt.

Det kostade något att bevara det. Var arvet dyrbart, så krävde det offer, de största offer. Kamp och strid, liv och blod. Ty många funnos, som förstodo det arvets värde, som ville vinna den klenoden för sin krona. Mäktiga grannar i öster och söder sträckte

girigt händerna efter den skatten, sökte taga den med våld eller vinna den med svek och list. För att bevaras, måste den försvaras. Den måste skattas så högt, att allt fick vika, när det gällde dess ära, att allt fick vågas, liv och gods, ja, allt, när det gällde dess värn. Och så se vi allt ifrån forntidens dagar ännu ett tåg draga fram genom tiderna; bredvid den fredliga odlingens män gå männen med brynja och harnesk, med klubba och pil, med svärd och muskedunder och med blodstänkt dräkt. De gå där, riddarne i blanka vapenrustningar och slutet visir, de gå där väpnare och svenner, drömmande om ärofull kamp och seger. De komma där, de mörka täta leden i vadmalsrock och rundskuren hatt, med armborst på axeln, färdiga att följa in i döden sina hövitsmän i kampen för Sveriges frihet. De gå där i täta, jämna led, de blågula krigarne från trettioåriga kriget och stora ofredens dagar, härdade i tusen strider, lika stora i medgång som motgång, stora i trohet och fosterlandskärlek. Tåget växer och växer där det går fram genom tiderna; vi kunna ej räkna dem alla, de kända och okända hjältar, som icke älskat sitt liv allt intill döden, när det gällt att värna fosterlandets frihet. Och bland dem alla står främst han, vars minne vi nyligen åter firat, hjältekonungen, Gustav Adolf, trosfrihetens kämpe och martyr, en av de ädlaste och störste, som fått sina namn tecknade i jordens tideböcker, och vars namn med outplånlig skrift står inristat i evighetens livsbok där uppe i segerns saliga land. Han, som ansåg att "Sveriges majestät och Guds kyrka, som därutinnan vilar, väl värda äro, att man för desamma all slags besvärighet, ja, själva döden lider", som "i många farligheter för

Sverige offrade sitt blod", och som med trons segerhymn i sitt hjärta gav sitt liv på Lützens blodiga slätt. Ett skönare minne än det han lämnat oss äger intet folk.

Hur kommer det sig att detta minne århundraden igenom, ja ända in i vår oroliga sönderslitna tid kunnat som intet annat samla och värma ett helt folk? Var det väl blott hans storhet som statsman och härförare, som gav minnet oförgänglighet. Nej, andra hava funnits, som visat prov på lika stor statsmannaklokhet och härförarskicklighet som han. Hans storhet var därjämte en större, en högre, en storhet av oförgänglig art.

Den låg uti ett troget uppfyllande av den höga uppgift, som blivit honom anförtrodd, uti åsidosättande av egen vila och njutning för att tjäna andra och för att värna livets högsta ideal. "Jag har övergivit mina undersåtar och allt, som är mig kärast i världen, och mina krigare hava följt mitt föredöme, övergivande föräldrar, hustrur och barn för att offra sitt liv liksom jag mitt för försvaret av religion, frihet och lugn", yttrade han till Nürnbergs borgare, då dessa bragte honom sin hyllning. Den låg i en orubblig, segerviss tro på sanningen av den evangeliska tro, i vilken han blivit fostrad och som kom honom att ständigt känna sig stå under Guds mäktiga hägn. "Gud är mitt harnesk", svarade han dem, som före slaget vid Lützen ville övertala honom att den dagen bära vapenrustning. Den låg i en brinnande kärlek till hans land och varje dess ringaste innebyggare, i en oavsläpplig strävan att främja allt, som kunde lända till dess väl ej blott på stridens blodiga fält utan inom alla den andliga odlingens om-

stående från Sutlep, börjades kl. 2 e. m. Bland dem som beträdde talarstolen må nämnas rektor Einar Spjut från Finland. Hans tal gälde mest ungdomen. Hans tal utgick från fjärde budet och var ett lärorikt ungdomstal. Han uppmanade de unga att icke övergiva sitt hemland, och framhöll utvandringens skuggsidor genom att som bevis anföra flera berättelser av en besökare bland emigranterna i Amerika.

—n.—n.
Höbring.

Våra bibliotek.

Våra bibliotek ha under den sista tiden betydligt ökat med boksändningar från Sverige.

1) Ett par paket skolböcker och lättare romaner ha lämnats av herr Olov Westergård, Kungsholmsgat. 26, Stockholm.

2) En större låda med skolböcker, andaktsböcker etc., som sänts skriftställaren J. Blees genom fröken Elsa Engdahl av Riksföreningens lokalkommitté i Kalmar, har nämnda herr Blees bestämt för Spithamn och Odinsholm.

3) Kammarskrivaren herr A. H. Kihlberg har desslikes sänt herr Blees i Stockholm en värdefull samling böcker från Riksföreningens lokalavdelning i Västerwik.

4) Ett större paket har insamlats av läroverksflickor och lämnats genom fru Dagmar Sommarström, Vallingatan 20, Stockholm.

råden. Den låg i en ödmjukhet, som städse räknade sig själv för intet och gav Gud äran för allt, även då en värld i hänförd beundran jublade hans lov. "Gud vet nog hur länge han vill betjäna sig av mig" och "Det verk, som den allsmäktige Guden vill utföra, beror ej av en enda förgänglig människa", yttrade han på sin äras middagshöjd. Han "murade den grund, på vilken sekler byggt", det var för trosfrihet, mänskorätt och tankens fria flykt han offrade sitt liv, och än i den dag, som är, bygga vi på den grunden, njuta vi frukterna av hans livsverk och hans hjälteod.

Och efter honom följde andra, som med samma trohet bringade livets stråvan och dödens offer till byggandet och värnandet av Sveriges frihet och lycka. Så mycket kostade arvet, fädernas arv. Det kostade det ädlaste och bästa, vi ägde, de skilda åldrarna igenom. Och så har det genom seklen kommit fram till oss. Känna vi ansvaret av att äga det? Känna vi förpliktelsen att bevara det? Känna vi tacksamhetens lycka över att äga detta "land, där våra barn en gång få bo och våra fäder sova under kyrkohällen"? Kunna vi, vilja vi säga med skalden:

"Mitt fosterland, för dig i alla öden
Min bästa kraft jag ödmjuk offra vill."

Då ha vi börjat fatta skönheten och storheten i det ord vi talat om, detta ord, som är så outtömligt rikt: Vårt fosterland.

För dessa och andra sändningar, för vilka vi vid annat tillfälle skola redovisa, frambäres härmed ett varmt tack.

Svenska föräldrar göras uppmärksamma på att Svenska skolan i Reval nästa höst börjar sitt fjärde läsår. Vi be få hänvisa till annonsen.

Lokala meddelanden.

Estlands grundlag.

En fråga som under den sista tiden för oss svenskar och andra folkminoriteter här i landet varit av stor betydelse är Estlands grundlag, som av konstituanten antogs i första läsningen. De av utskottet i början utlovade rättigheterna för folkminoriteterna ha betydligt minskats. I § 22 säges, att folkminoriteterna, för skyddandet av sina intressen kunna grunda motsvarande organisationer, som bl. a. kunna framlägga förslag till rikets högsta myndigheter. Det är något som alla medborgare i staten utan en sådan lagparagraf kunna göra: grunda föreningar och vända sig till myndigheterna. För att vi själva utan inblandning skola kunna ordna våra skolförhållanden och kultursträvanden yrka vi även på beskattningsrätt för sådana organisationer. Frågan har livligt behandlats i konstituanten. Få se hur det går vid andra och tredje läsningarna? Det bedyras visserligen högtidligt att ingen kommer att förhindra folkminoriteternas fria utveckling, men vi vore nöjda om det bleve fasta garantier i grundlagen. Herrarna behaga numera kalla en högre skolstyrelse med beskattningsrätt för en stat i staten. Så lät det icke förr. Nu blir det, om lagen så går igenom, staten, stadsförvaltningarna och kretsstyrelserna, som komma att kontrollera folkminoriteternas bildningsarbete, bevilja medel för skolorna (eller icke bevilja) Öppnandet av nya undervisningsanstalter kommer därför också att bero på myndigheternas godtycke. Det har ju också hittills gått så och vi kunna just icke klaga, men garantier för framtiden är det icke och det är på långt när icke någon kulturell autonomi, som man lovat oss.

Lördagen den 5 dennes — nu då grundlagen behandlas — uppvaktade en deputation, bestående av representanter för folkminoriteternas organisationer, konstituantens ordförande Reij och premiärministern Tönnison. Deputationen framförde folkminoriteternas önskan beträffande nödiga tillägg i grundlagen, som garanterade folkminoriteternas rättigheter. Svenskarna representerades av herr Mathias Vesterblom.

Engligt förordning, upptaga de lägre skolorna sin verksamhet på hösten den 20 september.

Regeringen ämnar enligt "Waba Maa" låta trycka 500 miljoner mark papperssedlar, så att varje medborgare finge 1000 mark.

Handels- och Industriministeriet ämnar tillåta införsel av socker från utlandet.

Sverige och Finland.

Ålänningarna i Sverige.

En delegation från Åland har uppvaktat Sveriges konung och statsminister Branting samt anhållit om Ålands förenande med Sverige. Båda ha mottagit sändebuden mycket vänligt och gett dem goda förhoppningar. Förhållandet mellan Sverige och Finland hotar på grund av Ålandsfrågan att bli spännande.

Den estländska potatisen.

Får försäljas på vissa villkor.

På anhållan av potatishandlandena ha licensmyndigheterna numera bifallit till att den utan tillstånd importerade estländska potatisen får utsläppas i marknaden för 23 mrk per hektoliter. En del av de till Helsingfors ankomna estniska skutorna ha beordrats till Viborg, dit de även avgingo. En del ester få åter sälja sin potatis i Hangö, Kotka m. fl. orter.

Orsaken till att esterna infunnit sig hit med sin potatis torde ha varit ett oriktigt meddelande av tullmyndigheterna på Högland om, att importen av potatis vore fri.

U. S. uppger att finländska konsulin i Estland redan för flere månader sedan förfrågat sig hos utrikesministeriet, huruvida och i vilken grad import av estländsk potatis tillåtes. Utrikesministeriet anhöll om yttrande av livsmedelsministeriet, som dock icke ännu svarat.

Viborgstidningarna berätta, att potatis från de estniska skutor, som beordrats att återvända till Estland, sålts i Viborg för 45—50 mk pr hektoliter. Potatisen skulle ha övertagits av finländska försäljare.

(H:bladet).

Utlandet.

Vad händelserna i utlandet beträffa, så tyckas stormakternas strävanden gå ut på att så småningom gottgöra vad som genom det hemska världskriget kommit i olag. Stämningen mot Tyskland tycks också med tiden bli vänligare samt de hårda villkoren för detta land då och då mildras, sedan Frankrike förgäves till det yttersta sökt utpina det.

Det talas numera också övervallt om fredsunderhandlingar. Nu meddelas att även Amerika börjat underhandla om freden med Rådssryssland. Även Polen säges vara redo att återigen upptaga fredsunderhandlingarna med ryssarna. Likaledes ha Englands och Frankrikes underhandlingar med Krassin möjliggjort att handelsförbindelser dessa länder och Ryssland emellan kunna ingås.

Frågan angående Estlands självständighet har uppskjutits av ententemakterna tills även andra randstater avslutat fred med Ryssland.

I vårt grannland Lettland har Ulman på grund av den tillfälliga grundlagen fått i uppdrag att bilda ny ministär.

Till Redaktionen insända brev.

Till oss skrives och anhålles om plats för följande rader, som också bliva det sista uttalandet i hithörande fråga:

Än ett ord till Kadakasaks.

Jag misstänker, Ni ej riktigt förstår betydelsen av Eder signatur. Kadakasaks kan översättas med lärda ordet renegat, och renegat är en, som sätter det främmande framom sitt eget, t. ex. sätter större ära i tillhöra främmande nation och begagna främmande språk, skämmas för eller förak-

tar sitt eget. En renegat är förnekare av sitt eget och beundrare av det främmande. Våra Kadakasaks'are äro speciellt svaga för tyska språket och allt vad tyskt heter, ståta med lånta tyska fjädrar, anse det för en förolämpning att kallas för ester eller svenskar. Det är det, vad en kadakasaks är. Är Ni stram över dessa egenskaper, så vare det Eder hjärtans gärna förunnat. Inte avundas jag Eder.

Ni förnekar utomstående rättigheten blanda sig i andras hemspråk. Käraste

kadakasaks, just därpå utgår hela vår svenska verksamhet att lära svenskar högakta och älska sitt eget språk framför andra, lära sina barn först svenska, sedan annat. Att svenskar föredraga främmande framför sitt eget, just däri ligger faran. Och just detta sorgliga sakförhållande har vi att kämpa emot. Men detta har renegater, kadakasaks'are, svårt att begripa, och Ni tycks i detta avseende verkligen vara en äkta "kadak".

Farbror Svenske.

Midsommaraftonen

planeras

en utfärd till Nargö

av Revalsungdomar.

Närmare angående villkoren och tiden m. m. å Kustbons redaktion, där deltagare kunna anteckna sig onsdagar och torsdagar.

Prenumeration å Kustbon

sker i Sverige hos skriftställare J. Blees, David Bagaresgatan 10, Sockholm, samt herr L. Hammargren, Riksbanken, Malmö.

Prenumeration å KUSTBON kan ske i Finland på Östsvensk Samlingskansli, Regeringsgat. 2, Helsingfors, öppet månd., fred. kl. 3—4 e. m. samt hos herr Gösta L. Åkerblom, Skolhusgat. 57, Vasa.

Prenumeration å KUSTBON

i Sverige sker numera även hos kammarskrivaren A. H. Kihlberg, Västervik.

Frimärken.

Köper estländska och andra randstatsmärken. Uppgiv antal, sort och pris. Som betalning kunna även böcker erhållas varvid i allmänhet för estländska frimärken med ett nominellt värde av Emk 10:— sändas önskade böcker för Fmk. 1:—

Säljer finländska, svenska och andra. Begär urval! 100 st. frimärken från olika länder Emk 5:—

Byter: Sänd 100 estländska, så sänder jag 150 från olika länder.

Gösta L. Åkerblom,
Skolhusgatan n:o 57, Vasa,
Finland.
Representant för Kustbon.

Första inhemska försäkrings-aktiebolaget

"EESTI LLOID"

Huvudkontor: Reval, Langstrasse, 28. Telefon 624. Telegr. adr. „Eestlloid“.

Fullt inbetalt aktiekapital: Emk. **TVÅ MILLIONER.**

Övertager försäkringar av: Personligt lösöre, varor, material, inventarier, sten- och träbyggnader, fabriker och däri befintlig egendom, fastigheter på landet,

∴ flyttbar lantegendom o. s. v. ∴

emot skador genom eld, blixtslag och gas- eller ångexplosioner, såväl som sjö-, frakt-, och lantransportförsäkringar.

Försäkra Eder egendom medan tid är, det är för sent, när olyckan redan har inträffat.

Billiga premier. Liberala försäkringsvillkor. Prompt skadereglering.

Agenter antagas i alla städer.

C. M. BERG**Rekommenders:**

Skrivmaterial, vykort, "eldtändare", "eldstenar", prima svensk toilettvål, elektriska ficklampor, olika lektyr för sällskapsspel, smycksaker och theglas.

1 större urval leksaker för barn.

I parti och minut.

Billiga priser!

Stora Dorpatsgatan N:o 8.

Alla föräldrar och andra bildningsvänner erinras därom att

Svenska skolan i Reval

påbörjar sitt 4 läsår i sept. 1920.

Anmälningar mottagas!

Adress: Riddaregatan 3.

Svenska Folkförbundets i Reval

årsmöte

avhålls måndagen d. 14 juni kl. 7 e. m. å Svenska Klubben, Bredgatan 15.

Styrelsen.

Prenumeration å Kustbon

verkställes på Ormsö lämpligast hos läraren Joel Nyman, Hullo. Vilkens prenumerationstid utlöper med maj, bör förnya den med det snaraste, annars blir han utan tidning.

JOEL NYMAN.